

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1863

II. Markgraf Albrecht giebt dem Kloster Leitzkau einen Vogt und bestimmt dessen Rechte, im Jahre 1162.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55861)

II. Markgraf Albrecht giebt dem Kloster Leitzkau einen Vogt und bestimmt dessen Rechte,
im Jahre 1162.

In Nomine Sancte et Individue Trinitatis. Ego Adelbertus, Brandenburgensis Marchio, et Otto Marchio, Filius meus. Sicut ad capud suum, unde prodeunt, flumina revertuntur, ut iterum fluant: sic digne ac iuste Mundi Principes suo Creatori Deo Domino, a quo omnis est potestas, recognoscendo concedet humiliter obedire et subditis ejus cunctis Christi fidelibus pacem et quietis tuitionem iustis modis providere. Sic enim nec aliter in veritate stabit noster Principatus, si Christiane pacis vigor et precipue Religiosorum, qui sub nostra custodia degunt, per nos fuerit conservatus. Eo devotionis intuitu pro nostre salutis et filiorum meorum statu, nec non et pro requie dilecte mee conjugis Sophie, providere decrevimus paci et quieti, Ecclesie Sancte Dei Genitricis Marie in Monte Litzkca, que Dei gratia novis temporibus nostris et consiliis et auxiliis promotam est edificium, religione et personis. Sollicitudinisque itaque nostre, qui primi et summi ejusdem Ecclesie sumus Advocati, partem commisimus cuidam nostro Ministeriali Everero; et quomodo sepe numero per Advocatorum intollerabilia gravamina videmus bene coeptas Ecclesias attenuari et annullari, visum est nobis et Filio nostro Ottoni Marchioni modum et terminum Advocatis ponere, qui successu temporis stet nec valeat mutari. Statuimus igitur, ut idem Evererus vel omnes futuri successores ejus, per nos et nostros heredes substituendi Advocati Ecclesie in Monte Sancte Marie Liezeche, tribus vicibus per annum, sicut mos est, Placitum Generale habeant super Montem, foris Claustrum sub Silva. Si vero pluvialis aura obliterit, in curia Fratrum juxta Ecclesiam Sancti Petri conveniant, equi tamen in Villa locentur. Ipse autem judicaturus assumat sibi non quemlibet suorum, sed de familia ecclesie, qui placuerit, qui cum eo Judicio presidet et discutiendis causis et adinveniendis Judiciis collaboret et Justitiam non promoveat, nisi in rationabiliter accusatos, presentibus accusatoribus et accusatis. Nuncius vero Ecclesie a Preposito destinatus Advocato confideat et judicantem eum in nullo impediatur: sed si necesse in Causa constitutus fuerit, eis in verbo et consilio libere subveniat. Qui si Advocatum injuste viderit incedere, surgens nuncius Preposito, Prepositus vero, si illum excedentem compescere nequiverit, ad nostram id est Summi presentiam Advocati omnia deferat. Dignum quoque duximus annotare de qualibus habeat judicare, videlicet de homicidio, furto, si quis inimico in domo assaultum fuerit, quod nostri Hussuoconge dicunt, de violento raptu feminarum quod Nodem dicitur, de sanguinis vi armorum effusione, de consueta vulgi conclamatione. Cetera minora Nuncius Ecclesie in hoc ipsum destinatus consilio Prepositi tractet et in pace componat. De servitio vero Advocoti disposuimus, providentes ne Prepositus nimium gravetur, et ne inter ipsum et Fratres dissentio promulgetur, ut in die Generalis Placiti ipsi impendantur XVI scipeli tritici ad panem, dimidius wiscipelus ordeus ad cervisiam, duo scipeli humuli, seu denarii duo, in pabula equorum wiscipelus et duo scipeli avene, solidi IIII pro porcibus duobus, X Galline, triginta casei seu XII denarii, duo scocones ovorum seu denarii IIII Viginti quatuor scutelle seu denarii duo, picarii X seu denarii II. Preter hec ultra nil exactionis, nullum servitii genus a Preposito prefate Ecclesie requirat, nisi forte ex Prepositi et Fratrum ultro-nea et benivola collatione. Ut autem hec nostre Institutionis Charta perpetuis futuris temporibus inconvulsa conservata permaneat, eam Sigilli nostri impressione firmavimus, testiumque subscriptorum testimonio roboravimus. Otto Marchio filius meus, Burchgardus, Comes de Falckenstein, Woltherus de Arnstede, Badericus, Castellanus de Brandenburch, Germa-

nus et filius ejus, Arelofdus et filius ejus, Vulradus et filius ejus, Arnoldus de Grabene, Hericus de Gattersleve, Richardus de Luburch, Macharius Romanus, Sifridus, Prefectus de Liezecha, Gerhardus Valco, Gerbertus de Liezecha, Rudulffus de Jerichow, Gernothus de Milowe. Anno Dominice Incarnationis M^o C^o LXII°, Indictione X, Regnante Imperatore Augusto Fridherico. Actum Magdeburch feliciter. Amen, Amen, Amen. Aufcultata et Collationata est presens Copia per me Arnoldum Kramptzo, Clericum Civitatis Halberstadenfis publicum sacra Imperiali auctoritate Notarium, Et concordat cum suo vero Originali, quod attestor manu propria.

Aus 2. v. 2. neuem allgemeinen Archiv I, 371.

III. Fragment geschichtlicher Nachrichten über Besitzungen des Kl. Nienburg a. d. S., aus der 2. Hälfte des 12. Jahrhunderts — ibidem.

— — ibidem ecclesia et mercatu, Lighinici, mercatu et ecclesia, Zrale, mercatus et ecclesia due, Cracovva, urbs, ecclesia et mercatus, Cotibus, ecclesia et mercatus, ibi sunt iuxta urbem XXII unci. Et quotquot unusquisque uncas habet, tot scilicet urnas mellis dabit, aliquis III° uncas, aliquis XII siue XX. Et de inculta terra quantum culta prebebit unusquisque tam filius quam lignis et aquarum concursibus in singulis annis Ac de crocimo in singulis sabbatis unam marcam.

Temporibus folcmari, abbatis ingens diffensio adoleuerat inter Heinricum, marchionem de ilburch, qui patruus conradi marchionis exstitit, et urbanos Niemeences. Contigit quodam tempore Henricum marchionem cum manu valida in prouinciam illam deuenire, annitens debellare eam ac dicioni sue subicere. At contra hec euenit ac ratus sit. Quibus urbanis cognitis cum magna ui seu copia inobuiam adcurrunt, ac non modicum strages phalangium fecerunt, ceteros in fugam compulerunt. Unde haut modicum sunt ditati de prediis occumbentium. Igitur non post modicum tempus rursus coadunata ualidiore manu fingens se cum paucis uenire relictis comitibus suis in priuatis locis. Qui aggressus est eos et cepit pugnare. At niemeences autumabant sibi prospere cessurum sicuti antea cum omni nisu annitentes inniti. Interea adcurrunt de infidijs undique effecus milites armati et una cum infestis in urbem intrabant. Et tali modi eos subdidit. Postea contra sclauos dimicans aduolat unus sclauonicus miles uel eques cum magna francissa francisca et fracto cerebro eius dilapsus est. Quibus expertis suis comitibus urbanis Henrico, scilicet marchione extincto, omnes de urbe Niemeensi uolucris cursu exibant domino emeritam talionem illi rependente, quia bis sancte Marie seruiantibus fraudem intulit. Igitur cognito abate instituit in singulis annis homines, qui bona sanctorum habebant illuc uenire ad tuicionem prouincie et populi, presertim tempore messis et seminarij quia persecutio in dies grassabatur ab ipsis exulibus ab hereditarijs suis seclusis.

onatum heinrici regis secundi bauenbergenfis super duas ciuitates in triebus et liu-bocholi in pago lusizi consistentes. Mroscina, Grothifti, Liubfi, Zlopifti, Opprin,